

Skipulagsstofnun
b/t Egill Þórarinnsson
Borgartún 7b
105 Reykjavík

Reykjavík 21. janúar 2020
UST202001-025/B.S.
10.05.03

Efni: Mat á umhverfisáhrifum - Vestfjarðavegur um Dynjandisheiði og Bíldudalsvegur. Umsögn

Vísað er til bréfs Skipulagsstofnunar dags. 27. desember 2019 þar sem óskað er umsagnar Umhverfisstofnunar um ofangreinda framkvæmd.

Í framkvæmdinni felst annars vegar að lagður verður nýr Vestfjarðavegur á 33 – 40 km kafla frá Hörgsnesi í Vatnsfirði að Mjólkárirkjun í Borgarfirði og hins vegar lagning nýs Bíldudalsvegur á 29 km kafla frá Bíldudalsflugvelli að Vestfjarðavegi í Helluskarði á Dynjandisheiði. Efnisþörf er talin vera 3,2 – 3,7 milljón m³ háð leiðarvali.

Framkvæmdinni er skipt í þrjá áfanga. Áfangi I er Vestfjarðavegur frá Hörgsnesi í Vatnsfirði að Tröllahálsi í Penningsdal. Í þessum áfanga er fjallað um tvær megin leiðir, annars vegar þverun Vatnsfjarðar þar sem fjallað er um þrjár veglínur F, F2 og F3 og hins vegar þrjár veglínur um botn Vatnsfjarðar, A1, A2 og A3 auk veglínu A4 sem er tilbrigði við veglínu A1. Áfangi II er Vestfjarðavegur frá Tröllahálsi að Mjólkárirkjun. Þar er fjallað um fjórar veglínur F, B2, D og E. Áfangi III er Bíldudalsvegur, frá Bíldudalsflugvelli að Vestfjarðavegi. Þar er fjallað um þrjár veglínur X, Y og Z.

Umhverfisstofnun mun gefa umsögn um hvern áfanga fyrir sig auk niðurstöðu um heildaráhrif framkvæmdarinnar. Einng verða skilgreind helstu svæði sem stofnunin telur að þurfi að fjalla sérstaklega um og eru þau svæði: Vatnsfjörður, Dynjandisvogur, vegur í botni Reykjafjarðar, í Fossafirði og í Trostansfirði. Þar sem vegirnir munu á löngum köflum fylgja núverandi vegum verður fjallað með almennum hætti nema þar sem ástæða þykir til.

Efnistaka

Umhverfisstofnun telur jákvætt að ekki verði gerðar frekari rannsóknir á jarðefnun fyrr en fyrir liggur endalegt val veglína og hönnun og þar með nákvæmari upplýsingar um endanlega efnisþörf. Þetta ætti að mati stofnunarinnar að leiða til þess að unnt verði að gera nákvæmari áætlanir um efnistöku og frágang. Í þessu sambandi vill Umhverfisstofnun benda á að samfara frekari rannsóknum ætti að nýta sérfræðipækkingu innan Vegagerðarinnar til að hanna námur og skeringar þannig að þessi svæði falli sem best að nánasta umhverfi og auðveldi endurheimt gróðurs þar sem þess verður þörf.

Votlendi og birkiskógar

Til að draga úr neikvæðum áhrifum þegar vegir eru lagðir um vistkerfi sem njóta sérstakrar verndar sbr. 1. mgr. 61. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd ætti að forðast eins og kostur er að rjúfa samfelldar gróðurheildir eða vistkerfi. Vegi ætti að leggja í jaðar

slíkra svæða ef mögulegt er þannig að þau séu ekki bútuð niður í smærri einingar. Sérstaklega ætti að gæta þess, þar sem vegur liggur um eða við hallamýri, að skerða ekki vatnsrennsli um mýrina til að draga úr þurrkáhrifum framkvæmdarinnar. Þegar um birkiskóg eða kjarr er að ræða er æskilegast að leggja vegi um jaðar slíkra svæða því ætla má að unnt verði með tímanum að endurheimta gróður á röskuðum svæðum, sérstaklega ef búið er í haginn fyrir landnám trjágróðurs t.d. með dreifingu svarðlags eða flutningi gróðurs í nægjanlega þykkum torfum af röskunarsvæði og til baka að framkvæmdum loknum, en helst eins fljótt og unnt er til að tryggja betur lifun gróðursins.

Áfangi I. Þessi hluti Vestfjarðavegar er alfarið innan friðlands í Vatnsfirði sem friðlýst var með auglýsingu nr. 96/1975.

Um friðlandið gilda m.a. eftirfarandi reglur:

- Mannvirkjagerð og jarðrask og hvers konar breytingar á landi eru háðar leyfi Umhverfisstofnunar.
- Bannað er að skerða gróður, trufla dýralíf og skemma jarðmyndanir eða aðrar minjar að óþörfu.

Til undanþágu frá reglum þessum þarf leyfi Umhverfisstofnunar eða þess sem fer með umboð stofnunarinnar.

Áherslur Vegagerðarinnar varðandi lagningu Vestfjarðavegar í Vatnsfirði snúast að miklu leyti um að koma vegi með 90 km hámarkshraða framhjá Hótel Flókalundi án þess að til komi takmörkun á hámarkshraða eða skerðing á mannvirkjum hótelsins. Til að svo megi verða er aðalvalkostur Vegagerðarinnar þverun Vatnsfjarðar með fyllingu og brú og nýr vegur sunnan Pennu að Tröllahálsi ofarlega í Penningsdal.

Samanburður leiða í áfanga I.

Í greinargerð segir að við val á veglínu togist á umferðaröryggi við Flókalund annars vegar og náttúruvernd sbr. auglýsingu um friðlandið hins vegar.

Veglína A4. Umhverfisstofnun óskaði eftir umfjöllun um leið sem fylgdi línu A1, sem er núverandi vegur, frá stöð 3800 en tæki ekki tillit til hótels Flókalundar. Sú leið er talin uppfylla kröfur um umferðaröryggi en hafa neikvæð áhrif á hótelið þar sem byggingar þess þyrftu að víkja og aukið rask yrði á gróðri og bergmyndunum. Ekki er fjallað um veglínu A4 að öðru leyti í greinargerðinni.

Veglínur F, F2 og F3: Leið F þverar Vatnsfjörð neðan Uppsala og liggur um óraskað land sunnan Pennu upp eftir Penningsdal. Ráðgert er að taka efni í fyllinguna úr skeringu í Penningsdal. Veglína F2 þverar fjörðinn en fylgir núverandi vegi norðan Pennu í Penningsdal. Veglína F3 þverar fjörðinn og felur einnig í sér tilfærslu vegstæðis sunnan Pennu upp Penningsdal en að auki verði veltenging færð út fyrir ósa Pennu.

Veglínur A1, A2 og A3: Veglína A1 fylgir núverandi vegi fyrir Vatnsfjörð og upp Penningsdal og felur í sér endurbyggingu á núverandi vegi og aðrar aðgerðir við Hótel Flókalund. Veglína A2 fylgir núverandi vegi fyrir fjörð en vegamót Barðastrandarvegar eru færð út á grunnsævi líkt og í veglínu F3 og þaðan um óraskað land sunnan Pennu. Veglína A3 liggur fyrir fjörðinn og upp Penningsdal sunnan ár, án tilfærslu vegamóta á grunnsævi.

Vegagerðin telur að veglínur F, F2 og F3 hafi jákvæð áhrif á ferðamennsku og landnotkun og muni stuðla að meiri friðsæld innan þverunarinnar. Vegagerðin telur að veglína A3 komi ekki til greina sem valkostur vegna skorts á umferðaröryggi.

Umhverfisstofnun telur að veglína F muni breyta landslagi í Vatnsfirði á varanlegan og óafturkræfan hátt og er það bæði vegna mannvirkjagerðar á áður óröskuðum svæðum í firðinum og sunnan Pennu og mikillar efnistöku úr skeringu í Penningsdal auk þess sem

nýr sneiðingur ofan núverandi vegar mun sömuleiðis hafa verulega neikvæð sjónræn áhrif í för með sér.

Umhverfisstofnun telur hið sama gilda um veglínur F3 og A2 því auk ofangreindra áhrifa munu þessa veglínur raska ósum Pennu og valda óafturkræfum umhverfisáhrifum. Vegamótin yrðu mjög áberandi í landinu og gerð vegtenginga á grunnsævi og í fjörum verður að teljast óheppileg staðsetning að flestu leyti með tilliti til náttúrufars og landslags.

Að mati stofnunarinnar hefur leið F2 sömu landslagsáhrif og leið F um Vatnsfjörð, en áhrif í Penningsdal verða minni því ráðgert er að leiðin fylgi núverandi vegi upp dalinn Það sama gildir um veglínu A3 nema með öfugum formerkjum, þ.e. áhrif eru ásættanleg á leiðinni fyrir fjörðinn en mikil röskun á áður óröskuðu svæði sunnan Pennu.

Tengingar Vestfjarðavegar og Barðastrandarvegur.

Umhverfisstofnun telur að vegtenging frá veglínu A1 ofan ósa pennu, þó farið sé neðan núverandi vegar sbr. umfjöllun um umferðaröryggi vegna blindhæðar, feli í sér minni umhverfisáhrif en vegtengingar í og við ósa Pennu og sé frekar í samræmi við markmið friðlýsingar.

Vatnalög

Umhverfisstofnun vill benda á að nú er unnið að innleiðingu laga nr. 36/2011 um stjórn vatnamála. Markmið laganna er að vernda vatn og vistkerfi þess, hindra frekari rýrnun vatnsgæða og bæta ástand vatnavistkerfa til þess að vatn njóti heildstæðrar verndar. Jafnframt er lögnum ætlað að stuðla að sjálfbærri nýtingu vatns og langtímavernd vatnsauðlindarinnar. Lögin taka til yfirborðsvatns og grunnvatns ásamt árósvatni og strandsjó, til vistkerfa þeirra og til vistkerfa sem tengjast þeim að vatnabúskap. Til að ná fram markmiðum laganna skal vinna vatnaáætlun, aðgerðaáætlun og vöktunaráætlun. Áætlað er að vatnaáætlun fyrir Ísland fari í almenna kynningu árið 2021 og taki gildi árið 2022. Settar hafa verið tvær reglugerðir, reglugerð 935/2011 um stjórn vatnamála og reglugerð 535/2022 um flokkun vatnshlota, eiginleika þeirra, álagsgreiningu og vöktun.

Samkvæmt markmiðum laganna og reglugerðarinnar skulu vatnshlot vera í mjög góðu eða góðu vistfræðilegu ástandi. Unnið er að því að skilgreina gæðapætti og koma á kerfi til að meta ástand vatnshlota. Í vatnaáætlun munu verða sett umhverfismarkmið fyrir vatnshlotin sem miða að því að halda vatnsgæðum góðum. Til að hægt sé að meta áhrif framkvæmdarinnar á vatnshlot þarf að meta hvort framkvæmdin hafi neikvæð áhrif á líffræðilega gæðapætti.

Auk umfjöllunar um áhrif á líffræðilega gæðapætti þarf að meta áhrif á vatnsformfræðilega þætti s.s. vatnsmagn vatnshlotsins, breytingar á rennsli, ásamt gerð og undirlagi botns og eðlisefnafræðilegum þáttum vatnshlotsins.

Niðurstaða Áfangi I.

Eins og fram kemur í greinargerð gerir Vegagerðin ráð fyrir að lengri tíma mun taka að komast að samkomulagi um þennan áfanga framkvæmdarinnar og verði það gert í samráði við aðra hagsmunaaðila og leyfisveitendur. Umhverfisstofnun telur mikilvægt að samþætta hagsmuni náttúruverndar og ferðaþjónustu í friðlandinu í Vatnsfirði og eins og fyrr segir telur Umhverfisstofnun að þveranir Vatnsfjarðar og ný veglagning sunnan Pennu samræmist ekki þeim reglum sem um friðlandið gilda og ákvæðum laga um náttúruvernd. Þverunin yrði sýnileg víða að og röskun á heildarásýnd landslagsins mikil auk þess sem óröskuðu landsvæði sunnan árið Pennu yrði spillt á óafturkræfan hátt.

Umhverfisstofnun telur að veglagning skv. leið A1 feli í sér minnst rask innan friðlandsins en í því felst að núverandi vegur verði endurbyggður og öryggis í friðlandinu og við Flókalund gætt með því að draga enn frekar úr umfangi framkvæmdarinnar með lægri hönnunarhraða og lækkuð umferðarhraða. Samhliða yrði ráðist í aðrar þær aðgerðir við hótelið sem nauðsynlegar þykja til að tryggja öryggi vegfarenda og hótelgesta.

Umhverfisstofnun fær ekki séð að það samræmist skilmálum friðlýsingarinnar að veita leyfi fyrir veglínunum þeim sem þvera fjörðinn og/eða raska áður óröskuðu landi sunnan Pennu, nánar tiltekið veglínur F, F2, F3, A2 og A3.

Áfangi II

Dynjandisheiði, þ.e. svæðið ofan Penningsdals að friðlýsta svæðinu við Dynjanda, einkennist almennt af ýmist gróðurlausu eða mosavöxnu háfjalli, þó er fjölbreyttara gróðurfar við læki og tjarnir þar sem einnig er að finna votlendisbletti. Línan liggur að mestu leyti á svipuðum stað og núverandi vegur. Á heiðinni sjálfri er talið að lífríki í tjörnum sé fábreytt sem og fuglalíf. Engar jarðmyndanir sem njóta verndar eru á heiðinni. Frá áfangaskilum við Tröllaháls að vegamótum í Helluskarði er einungis fjallað um einn valkost í greinargerð, þ.e. línu F. Umhverfisstofnun gerir ekki athugasemdir við þennan hluta leiðarinnar þar sem leitast er við að skerða Þverdalsvatn og votlendi við vatnið sem minnst.

Samanburður leiða í áfanga II

Frá Helluskarði er fjallað um þrjár veglínur: E, F og B2. E er um 5.5 km löng leið og þar af 2,7 km löng jarðgöng frá Norðdalsá að Neðri – Vatnahvilt. Gert er ráð fyrir að allt efni úr göngunum verði nýtt til vegagerðar. Umhverfisstofnun telur minnst umhverfisáhrif verði ef ráðist verður í þennan hluta framkvæmdarinnar, þar sem hún mun leiða til minni efnistöku úr námum, færri skeringa og takmarkaðra áhrifa á landslag.

Leiðir F og B2 fylgja í grófum dráttum núverandi vegi frá st. 12000 að st. 16000. Þaðan er leið F ein að st. 29100 ofan Dynjandisvogar.

Umhverfisstofnun gerir ekki athugasemdir við þessa hluta leiðarinnar. Núverandi vegur liggur nú nærri Hærriöxl sem er á náttúruminjasrá og innan þeirra 100 m fjarlægðar sem talin er æskileg að mati Náttúrufræðistofnunar Íslands. Veglína F mun á þessum stað liggja um 250 m frá svæðinu sem er jákvætt að mati Umhverfisstofnunar

Á umræddu svæði mun veglína liggja í jaðri votlendissvæða nema við Afréttarvatn þar sem skert verður votlendi austan vatnsins.

Dynjandi og nágrenni var friðlýst sem náttúruvætti árið 1981. Friðlýsingin var endurskoðuð með auglýsingu nr. 348/1986. Um svæðið gilda m.a. eftirfarandi reglur:

- Ekki má skerða vatnsrennsli til fossanna. Gildir þetta einnig utan hins friðlýsta svæðis, að Stóra Eyjavatni og aðrennslissvæði þess undanskildu.
- Mannvirkjagerð og jarðrask, svo og aðrar breytingar á landi eru háðar leyfi Umhverfisstofnunar.
- Stefnt skal að verndun kjarlendis á hinu friðlýsta svæði. Umhverfisstofnun getur sett nánari reglur um gróðurvernd þar.

Umhverfisstofnun telur að helstu umhverfisáhrif áfanga II gætu orðið í Dynjandisdal og Dynjandisvogi. Annars vegar vegna áhrifa á birki og hins vegar vegna neikvæðra áhrifa á landslag sem fælust í miklum skeringum og fyllingum ef vegur verður lagður skv. veglínu F. Að mati Umhverfisstofnunar hefði sú veglagning varanleg og verulega neikvæð áhrif á landslag innan hina friðlýsta svæðis.

Veglína D vîkur frá veglínu F nærri st. 29000 og sameinast veglínu F nærri st. 31000.

Veglína D, nánast núverandi vegur liggur um kjarrlendi á rúmlega 1. km löngum kafla. Ljóst er að við uppbyggingu núverandi vegar á leið D mun birkikjarri verða raskað, en verndun kjarrlendis er ein af áherslum í reglum um friðlýsta svæðið, þannig að hér vegast á verndarhagsmunir annars vegar landslags og ásýndar og hins vegar gróðurfars.

Við mat á veglínu D og F telur Umhverfisstofnun að fyrst og fremst eigi að líta til varanleika og umfangs neikvæðra áhrifa. Veglína F mun liggja um áður óraskað svæði og verða mjög áberandi í landi. Veglína D liggur um þegar raskað svæði og einnig eru þar meiri möguleikar við endurheimt gróðurs á svæðum sem raskað verður s.s. í skeringum. Líta ber til þess að birkigróður á Vestfjörðum hefur undanfarna áratugi verið í mikilli framför sbr umfjöllun í greinargerð, bæði vegna minnkandi álags vegna sauðfjárbeitar og breytinga í veðurfari. Því má ætla að unnt verði að endurheimta og auðvelda landnám birkis, jafnvel í vegfláum eins og Vegagerðin hefur kynnt sem möguleika við lagningu Vestfjarðavegar í Þorskafirði.

Umhverfisstofnun telur því að veglína D falli betur að verndarhagsmunum svæðisins þar sem miklar skeringar og fyllingar skv. línu F ofan Búðavíkur muni valda umtalsverðum og varanlegum breytingum á landslag og ásýnd svæðisins.

Veglína F um Meðalnes: Umhverfisstofnun hefur á fyrri stigum bent á að skoðað verði hvort á þessari leið sé unnt að leggja veginn á mörkum fjalls og fjöru þar sem hægt er í stað þess að leggja veginn í fjöruna eins og gert er á nokkrum stöðum.

Þetta þýðir ekki að Umhverfisstofnun telji að leggja eigi vegi í miðjum hlíðum eins og fram kemur í greinargerð á bls. 78 - 81. Til að skýra málið enn frekar er bent á mynd 6. 6. 23. Þar sem sjá má veg sem að mati Umhverfisstofnunar liggur á mörkum fjalls og fjöru.

Umhverfisstofnun telur að Vegagerðin eigi að leggja fram ákveðnar hugmyndir um aðgerðir til að afmá aflagða vegi sérstaklega þar sem einugis standa eftir stuttir kaflar án sýnilegs tilgangs. Þetta ætti að vera sérstaklega auðvelt á Dynjandisheiði þar sem vegurinn er víða afar ófullkomið og efnislítið mannvirki. Að mati Umhverfisstofnunar ætti einnig að kanna hvort ekki megi draga aflagða vegi betur saman og draga úr sýnileika þótt þeir verði áfram nýttir sem akomuleið að öðrum mannvirkjum s.s. á Meðalnesi.

Niðurstaða áfangi II

Umhverfisstofnun gerir ekki athugasemdir við leið F að öðru leyti en því að stofnunin telur að veglína E (jarðgöng) sé góður kostur vegna minni umhverfisáhrifa m.a. vegna efnistöku. Varðandi vegagerð innan friðlýsts svæðis við Dynjanda telur Umhverfisstofnun að leið D sé betri kostur en leið F þar sem leið F ofan Búðavíkur mun fela í sér umtalsverð umhverfisáhrif vegna varanlegra breytinga á landslagi og ásýnd svæðisins. Umhverfisstofnun fær ekki séð að það samræmist skilmálum friðlýsingar Dynjanda að veita leyfi fyrir veglínu F innan hins friðlýsta svæðis.

Áfangi III

Veglína X fylgir í grófum dráttum núverandi vegi frá Bíldudalsflugvelli að Helluskarði en frávik eru lína Y í Reykjafirði og lína Z í Trostansfirði. Um Þernudalsá í Fossfirði færast vegurinn utar en núverandi vegur. Sama gildir um veglínu X um Fossá en á þeim stað liggur vegurinn utan við sjávarfitjar og neðan við birkikjarr í austanverðum firðinum, hvort tveggja er jákvætt að mati Umhverfisstofnunar.

Í Reykjafirði liggur veglína X um botn fjarðarins miklu mun utar en núverandi vegur. Á þessum stað er einnig veglína Y sem liggur nánast við land og mun að mati

Umhverfisstofnunar hafa mun minni áhrif á landslag en veglína X. Galli við veglínu Y er að hún mun raska mun meira votlendi en lína X. Skoða ætti hvort unnt sé að draga úr neikvæðum áhrifum veglínunnar með því að færa hana nær jaðri votlendis, þ.e. nær veglínu X milli st. 17200 og 18000.

Í sunnanverðum Trostansfirði liggur núverandi Bildudalsvegur um birkikjarr, misþétt, frá st. 26500 að st. 28500. Á þessu svæði er fjallað um tvær veglínur, X og Z. Báðar línurnar víkja frá núverandi vegi nærri st. 24000 og liggja um botn fjarðarins. Báða veglínur liggja um birkikjarr frá st. 26000 en lína Z liggur á um 1 km löngum kafla ofar og sunnar en núverandi vegur og á því svæði liggur veglínan um nokkuð þéttan birkiskóg. Að mati Umhverfisstofnunar er leið X betri á því svæði þar sem hún liggur nærri núverandi vegi og raskar mun minna af birkiskógi en lína Z. Umhverfisstofnun telur hins vegar að veglína Z sé betri um botn Trostansfjarðar en veglína X þar sem Z liggur ofar í landi en fer ekki um eiði við ós Sunnudalsár eða um ós árinna eins og veglína X. Að mati Umhverfisstofnunar væri besta veglínan á þessu svæði veglína Z að st. 26000 og þaðan veglína X.

Umhverfisstofnun gerir ekki athugasemdir við veglínu X frá Trostansfirði að Helluskarði.

Niðurstaða áfangi III

Umhverfisstofnun gerir ekki athugasemdir við veglínu X á Bildudalsvegi að öðru leyti en því að í Reykjarfirði ætti að velja veglínu Y vegna minni áhrifa á landslag heldur en um botn fjarðarins þar sem hægt er að velja jafn góða veglínu á landi eða því sem næst.

Í Trostansfirði telur Umhverfisstofnun að veglínur X og Z hafi báðar kosti og galla en að mati stofnunarinnar er besta veglínan á þessum stað blanda þessara tveggja veglína, þ.e. veglína Z um fjarðarbotninn en veglína X um birkiskóg sem næst núverandi vegi. Þar sem veglína Z gæti haft verulega neikvæð áhrif á birkiskóg vegna legu um óraskað svæði sunnan núverandi vegar.

Niðurstaða

Í grófum dráttum munu Vestfjarða- og Bildudalsvegur liggja um núverandi vegstæði eða nærri núverandi vegum. Almennu telur Umhverfisstofnun þar sem svo háttar til að unnt sé að leggja vegi án verulegra neikvæðra umhverfisáhrifa.

Hins vegar telur stofnunin að lagning Vestfjarðavegar um Vatnsfjörð og vestanverðan Penningsdal gæti haft umtalsverð umhverfisáhrif í för með sér vegna varanlegra og óafturkræfra áhrifa á landslag og gróðurfar innan friðlands í Vatnsfirði. Innan friðlandsins telur Umhverfisstofnun að til að lágmarka umhverfisáhrif vegna vegagerðar ætti að leggja Vestfjarðaveg skv. veglínu A1 og grípa til nauðsynlegra öryggisaðgerða þar sem vegurinn liggur næst Hótel Flókalundi. Umhverfisstofnun fær ekki séð að það samræmist skilmálum friðlýsingarinnar að veita leyfi fyrir veglínunum þeim sem þvera Vatnsfjörð og/eða raska áður óröskuðu landi sunnan Pennu, nánar tiltekið veglínunum F, F2, F3, A2 og A3.

Innan friðlýsts svæðis við Dynjanda telur Umhverfisstofnun veglínu D betri kost en veglínu F vegna umtalsverðra umhverfisáhrifa sem felast í varanlegum og óafturkræfum breytingum á landslagi vegna mikilla skeringa og fyllinga ofan Búðavíkur sem veglagning skv. veglínu F hefði í för með sér. Umhverfisstofnun fær ekki séð að það samræmist skilmálum friðlýsingar Dynjanda að veita leyfi fyrir veglínu F innan hins friðlýsta svæðis.

Hvað varðar Bildudalsveg telur Umhverfisstofnun að í Reykjarfirði verði mun minni umhverfisáhrif ef veglína Y verður valin vegna neikvæðra áhrifa á landslag sem þverun fjarðarbotnsins gæti haft í för með sér.

Í Trostansfirði telur Umhverfisstofnun að velja ætti línu sem væri á fyrri hluta leiðarinnar skv. veglínu Z en fylgdi annar veglínu X með núverandi vegi þannig að rask vegna framkvæmda kæmi í framhaldi af röskuðum svæðum sem þegar eru við núverandi veg. Ef veglínu Z væri fylgt sunnan núverandi vegar er líklegt að sú framkvæmd myndi hafa verulega neikvæð áhrif á birkiskóg og kljúfa skóginn að nýju.

Virðingarfyllst

Björn Stefánsson
Björn Stefánsson
sérfræðingur

Edda Kristín Eiríksdóttir
Edda Kristín Eiríksdóttir
sérfræðingur